

**“Mijn 8-jarige wil meegaan met alle trends,
ze wil zelfs een smartphone!”**

WEEK VAN DE
16→23 mei
OPVOEDING

“Beste,

Mijn 8-jarige dochter haalt het bloed vanonder mijn nagels.

Ze wil alles wat haar vriendinnen hebben, wil mee zijn met alle nieuwe trends (‘Labubu’ komt mijn oren al uit), maar wil vooral héél graag een smartphone. Ze zegt dat iedereen in haar klas er al één heeft en dat ze wordt uitgelachen omdat zij dit niet heeft (al betwijfel ik dat)...

Ik ben erg bang van social media. Ik probeer dagelijks met haar in gesprek te gaan en een balans te vinden dus wel of niet geven wat ze wil, maar het draait meestal uit op ruzie.

Ik heb zelf een diploma in sociale studies en heb gewerkt als opvoeder, en toch zit ik met mijn handen in het haar. Ik weet niet wat ik moet doen en dat maakt me zo onzeker... Ik zou dit allemaal moeten weten... Hoe kan ik het beter doen? En moet ik haar wel of geen smartphone geven?”

Beste ouder,

Het is begrijpelijk dat je dochter op die leeftijd wil meegaan met trends, zeker als haar vriendinnen al een smartphone hebben. En het is even begrijpelijk dat jij twijfelt: je wil haar beschermen, niet overal zomaar in meegaan, je maakt je zorgen over sociale media, en misschien voel je extra druk omdat je zelf een achtergrond hebt in opvoeding? Het lijkt erop dat zowel jij als je dochter hierin naar evenwicht zoeken.

Toch hoeft het niet ‘beter’ of ‘perfect’ te zijn. Want wat zou ‘beter’ dan zijn? Opvoeden thuis is iets anders dan opvoeden op het werk. Je hoeft het niet allemaal te weten, en nee, zelfs niet als je sociale studies hebt gedaan. Je mag onzeker zijn, zoekend zijn, en keuzes maken die passen bij jullie gezin, niet bij ‘de boekskes’. Jij kent je dochter het best.

Misschien helpt het om met haar te verkennen waaróm ze die smartphone wil? Wat zou ze ermee doen? Welke apps zou ze downloaden? Hoe ziet ze haar gebruik? Is het ook een middel om in verbinding te gaan met haar vrienden? En hoe zou ze dat dan doen? Of hoe zou dat anders kunnen? Dat geeft jou zicht op haar motivatie en helpt om samen afspraken te maken, of om te beslissen dat het nog even te vroeg is.

Haar gevoel van uitsluiting raakt je duidelijk. Misschien kan je eens polsen bij andere ouders: hoe pakken zij dit aan? Je staat waarschijnlijk niet alleen met je vragen en twijfels.

Daarnaast is het ook belangrijk om bij jezelf na te gaan: waar ligt mijn grens? Waarom zou het wel kunnen, of waarom (nog) niet? Leg dan de beiden naast elkaar en durf zelf te beslissen. Je ontnemt je kind heus niet alle groeikansen wanneer je aanvoelt dat het nog geen tijd is.

Tot slot: wees mild voor jezelf. Twijfelen betekent dat je betrokken bent, niet dat je tekortschiet. En dat is helemaal oké.

Groeten

De Opvoedingslijn